

गर्तमित् (2. गर्त + मित्) adj. in eine Grube versenkt TS. 6, 6, 4, 2. चै-
गर्तमित् ÇAT. Br. 3, 6, 4, 8.

गर्तसद् (1. गर्त + सद्) adj. auf dem Streitwagen sitzend: स्तुकि श्रुतं
गर्तसद् युवानम् RV. 2, 33, 11.

गर्तारूढ् (1. गर्त + आरूढ्) adj. den Streitwagen besteigend: गर्तारू-
गिव सनये धनानाम् RV. 1, 124, 7. Nir. 3, 5.

गर्ताश्रय (2. गर्त + आश्रय) m. ein in Löchern wohnendes Thier (Maus,
Ratze): मृगगर्ताश्रयापरः M. 7, 72.

गर्तिका von 2. गर्त gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80. f. गर्तिका Weber-
werkstatt (angeblich wegen der Höhlung, in welche der Weber seine
Füsse stellt) H. 999.

गर्तिन् von गर्त gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4, 2, 80.

गर्तीय von गर्त gaṇa उत्कारादि zu P. 4, 2, 90.

गर्तेश (गर्त + ईश) m. Herr der Höhle, s. BURN. Lot. de la b. l. 502.

गर्तेश्ठा (गर्ते, loc. von 2. गर्त, + श्ठा) adj. in der Grube d. i. im Grabe
befindlich: यडुपरस्याविः कुर्याद्गर्तेश्ठाः स्यात् Nir. 3, 5.

गर्त्य = गर्तमर्हति, गर्त्या देशः P. 5.1, 67, Sch.

गर्द्, गर्दति und गर्दयति einen best. Laut von sich geben Duṭṭup. 3, 20.
32, 123.

गर्दम् Uṇ. 3, 121. 1) m. a) Esel AK. 2, 9, 78. TRIK. 2, 9, 26. 3, 3, 286. H.
1256. an. 3, 455. MED. bh. 18. 16. समिन्द्र गर्दं मृण नुवत्तं पापयामुया
RV. 1, 29, 5. न गर्दं पुरो अश्वान्वयति 3, 53, 23. VĀLAKH. 7, 3. AV. 5, 31,
3. गर्दमः पशूनां भारभारितमः TS. 5, 1, 3, 4. AIT. Br. 3, 34. ÇAT. Br. 4, 3, 4,
9. 12, 7, 4, 5. गर्दभेया KĀTJ. Çh. 1, 1, 13. PĀR. GRHJ. 3, 12. — M. 8, 298.
धनमेघं (चाण्डालश्चपानां) अगर्दमम् 10, 51. कापोन गर्दमेन — यत्रोत निर्ह-
तिम् 11, 118. वसिवा गर्दभाजनम् 122. गर्दमयुक्तेन रथेन MBh. 13, 1874.
गर्दमारुण R. 3, 30, 1. Suçr. 1, 105, 3. 108, 18. अविश्रामं वक्रद्वारं शीतोष्णं
च न विन्दति । समतोषस्तथा नित्यं त्रीणि शिन्ते गर्दभात् ॥ KĀN. 70. न
गर्दभा वाजिधुरं वक्रन्ति MĀKĀH. 63, 10. Hit. II, 30. सापि गर्दमारुणं नि-
जनगरान्निष्कासिता VET. 27, 13. — b) eine Art Parfum, = गन्ध H. an.
= गन्धभिद् MED. — c) N. pr. einer Dynastie VP. 474 (Garddhaba). गर्-
दभिन् 475, N. 64. — 2) f. गर्दभौ a) Eselin AV. 10, 1, 14. ÇAT. Br. 14, 4,
3, 8. KAUC. 110. MBh. 13, 1872. fgg. — b) ein best. in Kuhmist lebendes
Insect H. 1208. H. an. MED. Suçr. 2, 288, 3. — c) Name verschiedener
Pflanzen: α) = अपर्जाता, β) = कटभौ, γ) = श्वेतकण्टकारी RĀĀN. im
ÇKDr. — d) eine best. Hautkrankheit H. an. MED. Vgl. गर्दभिका. — 3)
n. a) die weisse essbare Wasserrilie, Nymphaea esculenta TRIK. 3, 3,
286 (lies: गर्दभे u. s. w.). H. an. MED. — b) eine best. gegen Würmer
angewandte Pflanze (s. विडङ्ग) RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. गर्दभ.

गर्दभक (von गर्दभ) m. ein best. Insect Suçr. 2, 288, 10.

गर्दभगद् (ग° + गद्) m. eine best. Hautkrankheit RĀĀN. im ÇKDr. —
Vgl. गर्दभिका, जालगर्दभ, ज्वालगर्दभक, पाषाणगर्दभ.

गर्दभनादिन् (ग° + ना°) adj. wie ein Esel schreiend AV. 8, 6, 10.

गर्दभरूप (ग° + रूप) die Gestalt eines Esels habend, Bein. eines Vi-
kramādītja LIA. II, 760.

गर्दभशाक (ग° + शाक) N. eines Strauchs, Clerodendrum siphonan-
thus R. Br., m. (vgl. खरशाक) ĠĀTĀDH. im ÇKDr. f. °शाका RATNAM. 37.
गर्दभशाखी RĀĀN. im ÇKDr.

गर्दभान्त (ग° + अन्त Auge) m. N. pr. eines Nachkommen von Hiraṇ-
jakaçipu und Sohnes von Bali HARIV. 191.

गर्दभाण्ड (ग° + आण्ड) m. 1) N. eines Baumes, Thespesia populneoi-
des Wall., AK. 2, 4, 2, 23. TRIK. 3, 3, 232 (गर्दभं). RATNAM. 79. Nach RĀĀN.
im ÇKDr. auch = अन्न in der Bed. Ficus infectoria Willd. — 2) ein
A dhjāja oder Anuvāka, in dem das Wort गर्दभाण्ड (in der ersten
Bed.) erscheint, P. 5, 2, 60, Sch.

गर्दभाण्डक m. = गर्दभाण्ड 1. H. an. 3, 316.

गर्दभाण्डेय m. = गर्दभाण्ड 2. P. 5, 2, 60, Sch.

गर्दभाह्वय (ग° + आह्वय) n. Nymphaea esculenta H. 1164. — Vgl.
गर्दभ 3, a.

गर्दभि m. N. pr. eines Mannes MBh. 13, 258 (गर्दभि). क्यगर्दभि (sic)
ein Bein. Çiva's 1149.

गर्दभिका (von गर्दभौ) f. eine best. Hautkrankheit WISE 413. पाण्डलं
वृत्तमुत्सन्नं सरक्तं पिडकावृत्तम् । रुजाकारो गर्दभिका तो विद्यादातपित्तत्राम् ॥
MĀDHAVAN. im ÇKDr. — Vgl. गर्दभगद्.

गर्दभिन् s. u. गर्दभ 1, c.

गर्दभैविपीत (ग° + वि°) N. pr. eines Mannes ÇAT. Br. 14, 6, 10, 11.

गर्दयित् m. Wolke H. ç. 27. — Vgl. गटयत्, गटयित्.

गर्ध् (गर्ध्), गर्धयति Duṭṭup. 26, 136. जगर्ध (ved. जगर्धुस्), गर्धयति,
अगर्धत्, गृह्; verwandt mit ग्रम्, ग्रह्. 1) ausgreifen, streben nach Etwas:
पङ्क्तिगर्धयत्तं मेधयुं न प्रूर्म् RV. 4, 38, 13. दुर्णामा तत्र मा गर्धत् AV. 8, 6,
1. — 2) gierig sein, heftig verlangen nach, mit dem loc.: (ये) अन्नैषु ज्ञा-
गृधुः RV. 2, 23, 16. यस्यागर्धयेदं वाज्यैः 10, 34, 4. मा गर्धा नो अज्ञाविषु
AV. 11, 2, 21. ते पत्नीष्वेव गन्धर्वा गर्धयन्ति ÇAT. Br. 3, 9, 3, 20. fgg. अ-
नित्यं यौवनं रूपं जीवितं रत्नमंचयः । श्रेष्ठं प्रियसंवासो गृधयेत्त्र न पाण्ड-
तः ॥ MBh. 3, 93 (vgl. 11, 70). यत्स्वकेन राजा तुष्येन्न परस्वेषु गृधयेत् 225.
5, 984. 2598. तस्यां गृधयति 6, 379. प्रकृषो धर्मराजस्य भारद्वाजो ऽपि गृध-
ति 7, 4252. mit dem acc.: मा गर्धः कस्य स्विद्धनम् । Çop. 1. पो हि मा पु-
रुषो गृधयेद्यथान्याः प्राकृताः स्त्रियः MBh. 4, 276. Buṭig. P. 6, 7, 12. अत्र तम् —
अवनितलसमवनायातितर् । जगृधुः 5, 4, 1. ohne obj.: गृधयन् 3, 3, 4. गृह् gier-
rig, heftig nach Etwas verlangend: गृह्णो वाससि MBh. 1, 2942. 3, 811.
6, 310. fgg. मां मुग्धां तव दर्शने 7, 2749. निवर्तय परद्रव्याहुडिं गृह्णाम् 5,
932. कामे गृह्णे 771. अतिगृह्णे 2680. — Vgl. गृधु, गृधय, गर्ध. — caus. 1)
act. a) gierig machen: अन्नं गर्धयति P. 1, 3, 69, Sch. — b) gierig sein
(गर्ध्) Duṭṭup. 32, 124. — 2) med. Jmd (acc.) täuschen, hintergehen (die
blosse Gier, das blosse Verlangen Jmd überlassen) P. 1, 3, 69. Vop. 23,
52. सीतां दिदन्तुः प्रवृत्तः सो ऽगर्धयत राजमान् BHATT. 8, 43. — intens.
2. sing. imperf. अन्नयाः P. 6, 3, 114, Sch. 8, 3, 14, Sch.

— अनु gierig sein nach (loc.): ब्राह्मद्रव्यविमुक्तस्य शरीरेषु अनुगृधयतः
MBh. 12, 372.

— प्रति dass., mit dem acc.: आघ्राय सुवह्नुगन्धास्तानिव प्रतिगृधयति
MBh. 14, 847. 850. 853. 856. 859.

गर्ध (von गर्ध् m. 1) Gier, Begierde H. 430. P. 7, 4, 34. — 2) = गर्दभाण्ड 1.
ÇABDĀK. im ÇKDr.

गर्धनै (wie eben) adj. f. आ gierig P. 3, 2, 150. AK. 3, 1, 22. H. 429.

गर्धभि s. गर्दभि.

गर्धित् (von गर्ध) adj. gierig gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.